D·N
21/9 1947

Den nya Marshallplanen

Marshallplanen för Västeuropas ekonomiska återhämtning har inte lämnat utredningsstadiet då redan en ny Marshallplan framläggs: den avser att sanera Förenta nationerna och göra denna organisation till ett mera användbart instrument för fredligt samarbete än den hittills har visat sig vara.

Den amerikanske utrikesministern är en man med stor erfarenhet, han vet naturligtvis: FN:s stadga, liksom Nationernas förbunds pakt, liksom över huvud de flesta mänskliga institutioner, kan vara långtifrån idealisk och ändå göra god tjänst — om viljan finns att använda dem i enlighet med deras syfte. Det finns en hel rad internationella tvister som under de gångna två åren har behandlats av FN:s säkerhetsråd: ingenting i stadgan förhindrar en snabb och god lösning, men ändå har resultatet bara blivit ett sterilt gräl och försämrade relationer mellan de båda huvudmakterna inom FN. Resultatet blir detsamma då det gäller konflikter som behandlas utanför FN:s ram.

Tag Korea som exempel, en objektivt sett ganska liten och mycket lättlöst affär. Här finns inget maskineri som meningsskiljaktigheterna skulle matas in i för att knådas till en samförståndslösning. Alla intresserade makter var eniga: Korea skulle bli ett fritt och självständigt land. Korea tillhörde ju inte de allierades fiender, det var sedan årtionden en av japanerna erövrad provins, inga skadestånd att tvista om, inga fabriker att nedmontera, inga människor att jaga från deras hem. Väl förspänt för den rysk-amerikanska kommissionen, som skulle ge koreanerna ett handtag vid deras befrielse. Denna kommission står två år efter krigets slut som maktlös åskådare till hur Korea har sönderfallit i två zoner, en amerikansk och en rysk, praktiskt taget helt avstängda från varandra. Alla ansträngningar som från amerikansk sida har gjorts för att realisera det gemensamma avtalet har varit fåfänga. Nu skall saken hänskjutas till FN, meddelar utrikesminister Marshall.

Men där stöter man alltså på en hake i maskineriet: stormakternas vetorätt i säkerhetsrådet. Sovjetunionen kan begagna den att förhindra en lösning i FN liksom den gjort i den rysk-amerikanska kommissionen.

Vetorätten för de fem permanenta medlemmarna av säkerhetsrådet har tillkommit på Amerikas initiativ och med de övriga stormakternas självfallna gillande. Meningen var att vetot skulle kunna begagnas om någon av stormakterna inte önskade att FN tillgrep ekonomiska eller militära repressalier mot en angripare. Denna undantagsställning för stormakterna ansågs motiverad av att den börda som en aktion av FN ställde på dem var tyngre än den en mindre stat måste underkasta sig. I praktiken innebär detta att FN inte är avsett att anbefalla en kollektiv aktion mot en fredskränkande stormakt, då det inte kan tänkas att den felande makten röstar för ett inskridande mot sig själv. Hittills har emellertid denna fråga inte aktualiserats, och vetorätten hade bort kunna få slumra ännu under överskådlig tid. I stället har den blivit stadgans mest ödesdigra bestämmelse, gång på gång använd av Sovjetunionen till att förhindra säkerhetsrådets befattning med fredlig biläggning av internationella tvister.

Utrikesminister Marshall har nu tänkt att göra ett försök att kringgå de svårigheter som ett missbruk av vetorätten medför. En direkt attack mot vetot är inte möjlig: att avskaffa det går inte, då ingen av makterna är villig att helt stryka det; att genom en ändring av stadgan inskränka vetorätten går inte heller, då Sovjetunionen skulle begagna sitt veto mot en sådan ändring. Återstår att gå en omväg. Marshall föreslår ett slags dubblering av generalförsamlingen, ett utskott bestående av representanter för samtliga medlemsstater med uppgift att verka för förlikning i uppkommande tvister. Till skillnad från generalförsamlingen, som endast samlas en gång om året, skulle utskottet vara till hands året runt, vilket uppenbarligen är väl behövligt i dessa tider. Marshall har ännu inte närmare utvecklat hur han tänker sig denna nya gren av FN, dess uppgifter och arbetssätt. Det förmodas att det amerikanska förslaget avser att förstärka generalförsamlingens moraliska auktoritet och därigenom utöva ett ökat tryck på säkerhetsrådet, som är den avgörande instansen. För sin egen del är Amerika villigt att göra en utfästelse angående sitt bruk av vetorätten: den skulle reserveras för beslut om kollektiva aktioner och inval av medlemmar i FN.

Det är klart att vetorättens exploatörer med all makt motsätter sig det amerikanska reformförslaget. Sovjetunionen har genom sin förste delegat anmält en opposition på alla punkter mot Marshall. Redan i början av generalförsamlingens pågående möte är frågan ställd: Skall FN göras funktionsdugligt eller skall säkerhetsorganisationen fortsätta att huvudsakligen vara ett organ för Moskvas politiska propaganda?

Riksbankens förvärv av statsobligationer

uppgavs i bankdirektör Jacob Wallenbergs kritiska intervjuuttalande häromdagen till $2^1/_2$ miljard kronor. Den riktiga siffran uppgår till ungefär hälften av detta belopp, påstår bankofullmäktiges vice ordförande, riksdagsman David Hall, i ett samtal med Morgon-Tidningen. För att få denna halvering att stämma med riksbanksrapporternas siffror ger hr Hall en egen och alldeles godtycklig innebörd åt begreppet under en kort tid. Om man studerar riksbanksrapporterna finner man att riksbankens portfölj av svenska statspapper ännu några månader efter kronuppskrivningen förra sommaren höll sig vid den efter nuvarande begrepp måttliga storlek som dittills varit vanlig. Ännu så sent som i november i fjol stannade bankens hela innehav av svenska skattkammarväxlar och obligationer vid något under 135 miljoner kronor. Men vid den tiden började verkningarna av att kronuppskrivningen icke åtföljdes av motsvarande åtgärder på den inre marknaden göra sig gällande. Guld och valutor strömmade ut, penningtillgången i marknaden knappades in, men underhölls av riksbanken, som tog upp de obligationsutbud med vilka näringslivet och bankerna skaffade sig kassaförstärkning. Dessa obligationsköp fick dubbel verkan. Dels hindrade de obligationsräntans naturliga anpassning till den inträdda kapitalknappheten, dels raserade de det skydd som denna knapphet skulle ha skänkt penningvärdet genom att riksbanken oavlåtligt släppte ut ny köpkraft. Den 6 september i år, precis tio månader efter den ovan citerade novemberrapporten, redovisade riksbanken ett innehav av svenska skattkammarväxlar och obligationer på 2.501 miljoner kronor. Bankdirektör Wallenbergs siffra är alltså den riktiga och innebär att riksbanken på tio månader köpt sådana papper för 2.366 miljoner, med påföljd att bankens obligationsportfölj mer än 18-dubblats och nu inrymmer drygt fjärdedelen av den svenska statsskulden. Denna uppgick nämligen, om man drar ifrån statsinstitutionernas inlåning hos riksgäldskontoret, vid senaste månadsskifte till 9.618 miljoner. Denna överflyttning av statsskulden till riksbanken med i genomsnitt en kvarts miljard i månaden under en tiomånadersperiod är lika uppseendeväckande som oroande, i synnerhet sedan omflyttningen nått de senaste veckornas hastiga tempo.

Som en ren skandal måste man betecknas

de anspråk med vilka "Kvinnornas demokratiska världsförbund" uppträder. Organisationen säger sig representera 80 miljoner kvinnor, men det stora flertalet av dem är inskrivna genom kollektiva, under regeringskontroll stående sammanslutningar i skilda diktaturländer, främst Kina och Ryssland. Kommunisterna dominerar, och i praktiken är det därför närmast fråga om en kommunistisk täckorganisation. Ett komiskt bevis lämnade gårdagens intervjuer, som visade att ledande kvinnor inom förbundet blev nervösa eller ursinniga då de tillfrågades om sin uppfattning rörande demokratins innebörd. Den lilla svenska föreningens tillkomst och uppträdande har tillräckligt klart belysts genom fru Stjernstedts framställning. Typiskt är att de stora anglosachsiska demokratierna [illegible] som Sverige är ytterligt svagt representerade; i vad mån de i dessa länder anslutna är missledda ärliga demokrater eller mer eller mindre camouflerade kommunister kan inte bedömas. Märkligt är att det vid förfrågningar inom organisationen är omöjligt att få exakta uppgifter på någon punkt. För var och en som inte vill verka för diktaturidéer, och dessutom diktaturidéer under falsk flagg, borde det vara en plikt att utträda.

PRESSGRANNAR

Förhandsorienteringen till de förestående nämndemannavalen har varit bristfällig. Åtskilliga väsentliga frågor i samband med uppdraget är ännu obesvarade, påpekas i Folkpartiets Stockholmsblad, som emellertid bidrar med några upplysningar:

Varje rotel tjänstgör en allmän rättegångsdag i veckan. Räknar man med 4 veckors uppehåll under sommaren, skulle varje rotel få tjänstgöra 48 rättegångsdagar om året. Justitiedepartementet har räknat med 20 kalenderdagars tjänstgöring årligen för varje nämndeman. Emellertid får detta betecknas som ett minimum med hänsyn till bestämmelsen, att i dom må ej delta domare, som icke övervarit hela huvudförhandlingen. Samma nämndemän måste alltså i princip delta såväl i hela huvudförhandlingen under en rättegångsdag, även om denna skulle utsträckas att omfatta mer än en kalenderdag, som i själva domen.

Beträffande varje kalenderdags förhandlingar gäller, att till en huvudförhandling må ej utsättas flera mål på samma dag, än att de kan beräknas bli slutförda under en tid av sex timmar, detta såvida synnerliga skäl ej motiverar en förlängning.

Upplysning om hur lång tid före sammanträde kallelse normalt kommer att utfärdas har ej stått att erhålla. Vid rannsakningsmål med en häktad kan kallelse komma att utfärdas mycket kort tid före målets handläggning. När det gäller själva nomineringen till nämndemannauppdragen har denna lagts på de politiska partierna, vilket ur flera synpunkter betraktas som mindre lyckligt, heter det vidare:

Den i sig själv opolitiska nämndemannainstitutionen har därigenom fått en politisk anstrykning, som ingen väl egentligen önskat eller avsett... Å andra sidan är det svårt att finna något acceptabelt svar på frågan, vilket annat praktiskt och bättre tillvägagångssätt stadsfullmäktige skulle ha valt. De politiska partierna förfogar i sina medlemskadrar onekligen över för uppgiften väl kvalificerade representanter för samtliga socialgrupper, vilka alla bör vara företrädda i nämnderna. Partierna äger i regel också lämplig personkännedom i fråga om medlemmarna. Härmed är naturligtvis icke sagt att partihemvistet bör vara avgörande, eller att för uppdraget väl kvalificerade personer utanför det aktiva politiska samhällsarbetet skulle ratas till förmån för ej lika välkvalificerade partianslutna personer. Så ser man i varje fall ej på dessa kandidatfrågor inom folkpartiet.

Det blir tillfälle att jämföra de olika partiernas nämndemannalistor med hänsyn till kvaliteten. Det är inte partitjänare, utan rättstjänare man behöver i främsta rummet.

Byggnadstillstånden används för närvarande för att dirigera industrianläggningar till andra orter — det har en representant för regeringen öppet medgivit. Ett sådant förfaringssätt står i strid med regeringsformens par. 16. Regeringsmaktens utövning är här klart och tydligt inskränkt genom förbudet att "ingen från ort till annan förvisa". Statsrådet Ericsson anser emellertid att fullmaktslagarna från krigstiden ger regeringen rätt överträda detta grundlagsstadgande. I så fall är det inte mycket bevänt med grundlagarna längre, replikerar Stockholms-Tidningen (fp). Offentlighetsprincipen är en av de viktigaste förutsättningarna för en demokrati, och den har här trängts i bakgrunden:

Ser man sedan närmare på den väg statsmakterna här slagit in på, leder den snart även hän till dirigering av arbetskraften. Det går relativt lätt att flytta en industri, som står i begrepp att göra en nyanläggning, betydligt lättare än att flytta arbetskraften. Men gäller det stora, redan utbyggda industrier ställer sig saken annorlunda. Där är det svårare, ofta helt enkelt uteslutet att flytta industrin. När sådana industrier måste hållas i gång för landets försörjning men inte får höja priserna och därigenom hindras vidta tillräckliga lönehöjningar för att dra till sig arbetskraft, måste tvångsdirigering av arbetskraften tillgripas.

Med den hittillsvarande utvecklingen i Sverige i socialdemokratisk regi kan vi kanske snart vänta en tvångsdirigering i vårt land, inte bara av industrierna, utan även av arbetskraften liksom skett i England.

Den senaste Gallupomröstningen vittnar om att en sådan fortskridande planhushållning kommer att mötas av hårt motstånd. Socialisera egendom och "döda ting", det är många med om. Men är det fråga om att förvandla människorna till statsegendom, blir det hela mindre lustigt.

Att föra avtalspolitik på offentliga möten, att producera massor av uttalanden med överdrivna påståenden, att med yttre tvång söka påverka den ansvariga ledningen är inte bara oriktigt, det är dumt. Aftontidningens (s) fackliga medarbetare vänder sig med dessa [illegible]

Passar inte siffrorna — väck med dem! Verkligheten skall täcka beskrivningen och inte tvärtom.

Hur duktig den nya handelsnämnden än må vara är dock åtgärderna inom dess område icke tillräckliga för att undanröja nuvarande och kommande, för landet skadliga ekonomiska verkningar av regeringens misstag och "oförstånd i tjänsten", anmärker Sydsvenska Dagbladet (h). Den nya skattepolitiken kommer exempelvis alltfort att hämma produktion och sparande. Och de starkt överdimensionerade kreditavtalen med utlandet kommer att länge lägga hinder i vägen för krisens övervinnande:

Hr Jacob Wallenbergs kritik sätter vidare ett klart strålkastarljus på en detalj av det ekonomiska riksstyrets underliga sätt att rykta sitt värv. Och kritiken kommer från en erfaren finansman, som säger sin mening utan varje politisk hänsyn. När Sydsvenska Dagbladets Stockholmsredaktion förhörde sig med statsrådet Wigforss om hans syn på hr Wallenbergs kritik, förklarade han, att den var oriktig, men han var ej beredd att motivera på vad sätt. I själva verket torde det vara mycket svårt att logiskt vederlägga den.

Bankofullmäktiges ordförande har gjort ett försök, men misslyckats.

OFFICIELLT

Byggnadsstyrelsen. Byråchefen C. Kinander i bränslekommissionen anhåller om avsked från sin befattning som inspektör i byggnadsstyrelsen från 1 oktober, då han inträder i pensionsåldern.

Läkarna. Leg. läkaren G. E. Losell har förordnats att under ytterligare två år vara förste underläkare vid Östersunds lasaretts kirurgiska avdelning.

— Leg. läkaren Sven Lokander har förordnats att från 1 november under tre år uppehålla andre underläkartjänsten vid lasarettet i Simrishamn.

— Leg. läkaren Stig Samuelsson skall från 1 november under tre år bestrida andre underläkartjänsten vid Kristianstads lasaretts kirurgiska avdelning.

— Leg. läkaren Nils P. Bergh är under tre år andre underläkare vid Malmö allmänna sjukhus kirurgiska klinik.

— Leg. läkaren Bertrand Walldén skall under tre år tjänstgöra som andre underläkare vid Karlshamns lasaretts medicinska avdelning.

— Tjänsten som läkare vid den fristående centraldispensären i Dingle söks av t. f. dispensärläkaren Lisa Carlsson samt leg. läkarna Greta Malmqvist, Karlskrona, och Carl Renström, Halmstad.

— Leg. läkaren H. Eskång, Nybro, har återkallat sina ansökningar till provinsialläkartjänsterna i Köpings, Lomma och Njurunda östra distrikt.

— Leg. läkaren Olof Ahlborg, Stockholm, har återtagit sin ansökan till provinsialläkartjänsten i Rönneshytta distrikt.

— Medicinalstyrelsen tillstyrker tillstånd för överläkaren vid Ulleråkers sjukhus R. Hjertstedt att med sin tjänst förena befattningen som läkare vid Föreningens för sinnesslöa barns vård i Stockholm arbetshem.

— Leg. läkaren Harald Lapidus har erhållit begärt entledigande från 1 oktober från förordnandet som andre läkare vid Ryhovs sjukhus i Jönköping.

— Leg. läkaren Sven Joachimsson, Hudiksvall, har återkallat sin ansökan till lasarettsläkartjänsten vid Landskrona lasaretts barnavdelning. Han är uppförd på andra förslagsrummet.

— Extra provinsialläkaren D. Olauson, Bräkne-Hoby, har återtagit sina ansökningar till provinsialläkartjänsterna i Bodafors, Lomma och Osby distrikt.

Järnvägsstyrelsen. Järnvägsstyrelsen har till kontorsskrivare från 1 oktober konstituerat e. o. kontorsskrivaren U. F. Enge på styrelsens revisionskontor samt till e. o. kontorsskrivare på samma kontor antagit kontorsskrivaraspiranten B. V. Herder.

Prästerna. Till kyrkoherde i Fjälkestads församlings pastorat föreslår Lunds domkapitel kyrkoadjunkten i Håslövs pastorat teol. lic. och fil. kand. H. G. Hemmingsson. Han är sökande utom förslaget.

Tandläkarna. Medicinalstyrelsen har förordnat studeranden vid Tandläkarinstitutet S. E. Godenius att till årets slut tjänstgöra som distriktstandläkare vid polikliniken i Mjölby.

Läroverken. Musiklärare B. K. Franzén vid Katedralskolan i Lund har beviljats avsked.

— Ett lektorat i tyska och engelska vid Linköpings läroverk söks av lektor G. L. A. Mellbourn, Eksjö, och fil. lic. G. Frisk, Uppsala.

— Ett lektorat i engelska och franska vid Växjö läroverk söks av adjunkt E. J. Borsgård, Hälsingborg, samt fil. lic:na C. G. Brodin och L. M. Wiberg, Uppsala.

— Till lektorat i engelska och franska vid Skara och Örnsköldsviks läroverk har inga sökande anmält sig.

Realskolorna. Till en adjunktur i tyska, engelska och franska vid Vasa realskola i Stockholm har rektor bland 15 sökande i första rummet förordat ämneslärare B. Thorén, Spånga, och i andra endera av e. o. adjunkterna Aina Falck och N. H. F. Lindström och fil. lic. B. J. Widén, alla i Stockholm.

— Gymnastiklärartjänsten vid samrealskolan i Säffle söks av gymnastikdirektörerna P. E. Lundberg, Kungälv, B. G. Lillieroth, Vännäs, B. V. Holmberg, Säffle, K. A. Svahn, Vara, Lillie Andersson, Hällefors, S. A. Jacobsson, Sölvesborg, J. G. Lundquist, Borgholm, S. I. Åsberg, Karlstad, och K. I. Schéele, Sunne.

Flickskolorna. Fil. kand. Gull Börjeson, Göteborg, har förordnats som timlärare i psykologi vid Kjellbergska kommunala flickskolan där.

Seminarierna. Skolöverstyrelsen har [illegible]

Högre folkskolorna. Folkskollärarinnan Alice Carlheim-Müller har nyanställts som gymnastiklärare vid högre folkskolan i Oskarström.

— Till sånglärare vid Jämshögs högre folkskola har förordnats kantor Lennart Sporsén.

Lotsverket. Lotsinspektör B. A. T. Falkeborn har avslutat sin tjänstgöring vid sjökarteverket och inträtt i tjänst som lotsinspektör i mellersta lotsdistriktet. T. f. lotsinspektören i detta distrikt L. P. Eriksson, har inträtt som lotsinspektör i nedre norra lotsdistriktet.

Till ledamöter i Stockholms läns älgskadenämnd har länsstyrelsen utsett jägmästare Folke Thörn, Stockholm, sammankallande, jaktvårdskonsulent B. von Bornstedt, Jakobsberg, och lantbrukare Nils Mattsson, Estuna.

"Du vackra mask"

Från dr ADA NILSSON har Dagens Nyheter mottagit följande med anledning av advokat Ruth Stjernstedts gårdagsartikel under ovanstående rubrik.

Med anledning av den i dag i eder tidning införda artikeln "Du vackra mask" av advokat Ruth Stjernstedt anhåller undertecknad att få infört följande beriktigande.

Artikeln i fråga syns mig innebära det perfida påståendet att "Vänsterförbundets ledning" under inflytande av "starka och intima vänskapsband" med ambassadör Alexandra Kollontay fört ett "farligt dubbelspel", bestående däri att den drivit fram en radikalpacifistisk linje i fullt medvetande om "att USSR:s högsta önskan var att uppmuntra så många länder som möjligt till försvarsnihilism, medan det självt arbetade sig fram til det starkast militariserade folk historien känner".

Att mitt mellanhavande med minister Kollontay från läkare-patient utvecklat sig till en personlig vänskap är för mig en stor heder att konstatera, men gäller icke någon annan i Vänsterförbundets s. k. ledning. Det är sålunda uteslutande genom mig som den landsförrädiska verksamheten skulle ha kunnat komma till stånd. Med någon kännedom om personerna i fråga faller beskyllningen på sin egen orimlighet.

Det kan dessutom icke vara för advokat Stjernstedt obekant att den radikalpacifistiska linjen var starkt representerad inom det gamla Frisinnade Kvinnor — exempelvis genom Elin Wägner — ända sedan dess första år i samband med Haagkonferensen 1915.

Advokat Stjernstedt nämner sedan "Kvinnornas vapenlösa uppror mot kriget" som en frukt av "dubbelspelet" inom Vänsterförbundet. Jag tillåter mig att påpeka att Vänsterförbundet icke var på något vis representerat inom denna rörelse. Denna utgick från ett öppet brev till tidningen Tidevarvet från Amelie Posse, då bosatt i Tjeckoslovakien och oroad av de tyska rustningarna. Tidevarvet tog upp frågan och förde den vidare, i full överensstämmelse med den radikalpacifistiska linje tidningen fört allt sedan sin början 1923. Vänsterförbundet var aldrig ens tillfrågat i denna sak och skulle enligt sina stadgar med all säkerhet aldrig ha engagerat sig i frågan. Förbundet bestod, vilket faktum tydligen är advokat Stjernstedt obekant, av olika vänstergrupper: liberala, frisinnade, radikala, socialdemokrater och kommunister. Enligt förbundets stadgar kunde ingenting företas utan fullständig enighet inom samarbetskommittén, där alla grupper var representerade, och en sådan enighet var ju a priori otänkbar. Tidevarvsgruppen hade ju i så fall inget intresse av att föra frågan inför Vänsterförbundets forum.

Väl är det sant att efter den svenska delegationens hemkomst från Genève, där denstora kvinnoresolutionen framlagts för NF:s råd och församling, framkom i pressen påståenden om rysk påverkan. Efter vad jag vill minnas insinuerades detta först från nazistiskt håll och togs sedan upp av en högerkvinna, som dock, upplyst om sanna förhållandet, framförde en offentlig ursäkt i pressen för det huvudlösa påstående hon låtit förleda sig till.

Advokat Stjernstedt anklagar sedan "förbundets spetsar" för insamlandet av namn till en adress med anledning av Sovjets 20-årsjubileum 1937. Vänsterförbundet hade icke heller något med denna adress att göra. Den kom till inom Svensk-ryska sällskapet, vars vice ordförande undertecknad då var. Bland namn till vilkas erhållande jag medverkade erinrar jag mig professor Olivecrona, professor Ingvar och en del andra vetenskapsmän, således personer stående helt utanför Svenska kvinnors vänsterförbund.

Vänsterförbundets utveckling och ledning kan naturligtvis göras till föremål för kritik. Men någon respekt för sanningen vid kritikens offentliga framförande har man väl rätt att fordra även i nådens år 1947.

Stockholm den 20 september 1947.

Ada Nilsson

*

Ruth Stjernstedt svarar:

Dr Ada Nilsson har i sitt genmäle mot min artikel i Dagens Nyheter för den 20 september "Du vackra mask" yttrat att Svenska kvinnors vänsterförbunds utveckling och ledning naturligtvis kan göras till föremål för kritik. Detta är givetvis riktigt. Hon säger vidare att någon respekt för sanningen vid kritikens offentliga framförande kan fordras. Även detta är riktigt och har just av mig beaktats i min artikel. Dr Nilsson har emellertid icke själv beaktat att man i ett genmäle mot en artikel bör rikta sig mot vad som verkligen står i densamma. Jag har sålunda icke sagt att vänskapen mellan vissa ledande inom Vänsterförbundet och madame Kollontay drivit fram förbundets radikalpacifistiska linje eller att denna fullföljts "i fullt medvetande" om att USSR:s högsta önskan var att uppmuntra så många länder som möjligt till försvarsnihilism, medan det självt arbetade sig fram till det starkast militariserade folk historien känner. Jag har i stället sagt att kunskapen om det ryska folkets militarisering borde ha givit Vänsterförbundet "anledning till begrundan". Denna reflexion hade intet samband med ett längre fram och i annat sammanhang gjort påpekande av vänskapen mad madame Kollontay. Att förbundets verksamhet skulle vara landsförrädisk har jag varken påstått eller insinuerat. Om Vänsterför-

"Före textannonser" forts. från föreg. sida.

Per flyg från Amsterdam kom en sändning — inte stor — härligt varma, mjuka Teddyulstrar.

Vi äro glada att kunna erbjuda Er dem bland modellens många nyheter i bekväma och vackra ytterplagg. De äro av en speciellt tät och oöm Teddykvalitet, lätta och sköna att bära utanpå dräkt eller klänning. Finnes i beige och brunt.

modellen
DROTTNINGGATAN 31
hörnet av Brunkebergsgatan.

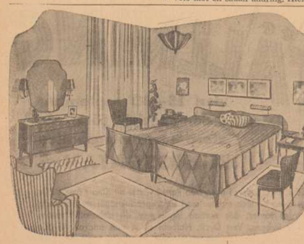

Moderna SOVRUM...

Vi har just nu gott om moderna sovrumsmöbler i såväl bonat som lackerat utförande — alla i den goda kvalitet, som är utmärkande för en möbel från Engströms. Gör oss ett besök och bese vår sortering av sovrumsmöbler i alla moderna träslag.

Låt fackmannen hjälpa Er i möbelvalet
ENGSTRÖMS möbler
REGERINGSGATAN 69

ABA — Meddelande

AB Aerotransports försäljnings- och reklamavdelningar flyttar måndagen den 22 september från Norrmalmstorg till Kungsholmstorg 1, 1 tr. Telefon Växel 52 00 10.

AB AEROTRANSPORT

SVENSK RADIOFABRIK

med stort tillverkningsprogram och god kapacitet önskar kontakt med större exportföretag med vidsträckta utlandsförbindelser, även på den europeiska marknaden. Svar till "RADIO-EXPORT", D. N. Huvudk., Stockholm.

LÄKARE

Dr Jonas Lindahl
bortrest 22/9—29/9.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Dr R. Weibull
[illegible]
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Doktor Åkerberg
har återupptagit praktiken.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Tegnérgatans TANDKLINIK
[illegible]

DAGENS NYHETER

Telefonannonser samt annons- och prenumerationskontoren: Tegelbacken, Stureplan, S:t Eriksplan, Medborgarplatsen är öppna söndagar kl. 14—17

Prenumerationsärenden mottas dock icke pr telefon.

[illegible]

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.